

8. december 2025

Social- og Boligministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København
Att.: udsattevoksne@sm.dk; mrmi@sm.dk

HØRING OVER UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF LOV OM SOCIAL SERVICE OG FORSKELLIGE ANDRE LOVE (UDVIDELSE AF REFUSIONSORDNINGEN FOR BOSTØTTE EFTER HOUSING FIRST-TILGANGEN, FASTHOLDELSE AF DEN NUVÆRENDE REFUSIONSPERIODE PÅ HERBERGOMRÅDET, LOFT OVER TAKSTERNE FOR KRISECENTRE OG HERBERGER M.V. SAMT INDFØRELSE AF KRAV OM DRIFSAFTALE FOR PRIVATE HERBERGER M.V.)

Danner vil gerne takke for muligheden for at komme med bemærkninger til Social- og Boligministeriets udkast. Danner kommer i dette høringssvar med bemærkninger til forslagets punkt 2.3 vedrørende takstlofter på krisecentre og herberger.

GENERELLE BEMÆRKNINGER

Danner anerkender behovet for et styringsredskab, der kan bidrage til større økonomisk forudsigelighed for kommunerne. Samtidig er vi bekymrede for, at et udifferentieret takstloft, kombineret med et reduceret og risikobaseret tilsyn, kommer til at få alvorlige konsekvenser for kvaliteten af tilbuddene på krisecenter- og herbergsområdet. Det kan få alvorlige og i værste fald fatale konsekvenser for nogle af de mest udsatte borgere i vores samfund.

At ministeriet finder, at selvmøderprincippet, sammen med de af tilbuddet fastlagte takster, kan føre til "uhensigtsmæssige udgiftsstigninger" og vanskeliggøre styringen af serviceniveauer kommunalt (jf. Lovforslaget s. 17), mener Danner tyder på en bekymrende udvikling på området. Det afspejler efter vores opfattelse en manglende anerkendelse af krisecentrenes visitationsret og voldsfaglige vurdering, som er central for akut at kunne hjælpe kvinder og børn sikkert ud af vold. Det faktum, at man i samme ombæring har besluttet at minimere tilsynets mulighed for løbende at føre tilsyn med, at tilbuddenes indsatser stemmer overens med de budgetterede omkostninger, fremstår derfor usammenhængende.

Det er vigtigt at understrege, at Danner anerkender behovet for et opgør med profitdrevne tilbud, hvor taksten overstiger indsatsens omkostninger, og hvor takstmidler misbruges, og dermed ikke anvendes til gavn for målgruppen. Men et fast takstloft løser ikke dette problem i sig selv. Hvis man vil sikre kvalitet og gennemsigtighed, bør krisecenter- og herbergsområdet organiseres som non-profit, ligesom der bør være løbende tilsyn med fokus på kvalitet i indsatserne.

BEHOV FOR ET DIFFERENTIERET TAKSTLOFT

Danner mener fortsat, at der er behov for et differentieret takstloft med de formål at 1) bevare og højne kvaliteten på tværs af krisecenterområdet for at løfte kerneopgaven, 2) beskytte og støtte børn der har været udsat vold i hjemmet, og 3) sikre retssikkerheden for voldsudsatte, der har behov for særligt specialiserede indsatser - f.eks. på grund af dobbeltudsathed. Argumenterne udfoldes herunder.

Kvaliteten i indsatsen på krisecentre bør matche borgernes behov

Jævnfør §109 i Serviceloven er krisecentre i Danmark forpligtede til at have borgeren for øje med det formål at yde den nødvendige beskyttelse, støtte, omsorg og rådgivning, som kan bidrage til, at personen og eventuelt ledsagende børn kan etablere en

8. december 2025

selvstændig tilværelse uden vold i egen bolig. Der må og skal i den forbindelse tages højde for, hvad indsatsen bør indeholde, for at en voldsudsat borger kommer bæredygtigt ud af volden til et frit og selvstændigt liv - uden behov for yderligere tilbud. Krisecentrene løser i dag en kompleks og vigtig samfundsopgave. De voldsudsatte, der søger hjælp, har ofte flere sameksisterende problemstillinger og det kræver tæt, tværfaglig og tværsektoriel koordinering. Krisecentrene samarbejder bredt med kommunale sagsbehandlere, Familieretshuset, politi, sundhedsvæsen, misbrugsbehandling, Børnehuse samt skoler og dagtilbud. Denne kompleksitet stiller betydelige krav til faglighed og ressourcer.

Det er vigtigt at understrege, at ikke alle borgere har brug for den samme indsats, og derfor er et velfungerende samarbejde mellem handlekommune, socialtilsyn og andre relevante aktører tilbud, der har borgerens behov som hovedformål, helt afgørende. Det er i kommunernes såvel som krisecentrenes interesse, at voldsudsatte, der henvender sig med behov for hjælp og fysisk sikkerhed, får den rette indsats. Nogle kvinder har f.eks. brug for en særlig høj sikkerhedsindsats, fordi de er i akut drabsrisiko ved visitering. Andre har brug for særlig specialiseret socialfaglig rådgivning for at komme fri af ufrivillig gæld, der står i vejen for, at de kan stå på egne ben. Nogle ledsagende børn har været udsat for massiv psykisk og fysisk vold og kræver derfor særlige pædagogiske og psykologiske ressourcer for at undgå livsvarige mén og traumer. Det gælder ikke mindst teenagebørn, der i flere tilfælde har levet hele deres liv i vold. Skal krisecentre kunne løse komplekse, differentierede opgaver bæredygtigt, er der derfor behov for en differentieret takst.

Retssikkerheden må ikke forringes for borgere med behov for specialiserede indsatser

Det fremgår ikke i lovforslaget, hvordan man med et fast takstloft forholder sig til de specialiserede tilbud, som af gode grunde har en højere takst som følge af indsatsens kompleksitet. Voldsudsatte borgere med dobbeltudsathed, f.eks. i form af misbrug, psykiske lidelser, funktionelle handicap eller øvrige særlige behov, har i dag begrænsede muligheder for at få plads på landets krisecentre. Hvis specialiserede krisecentre ikke gives mulighed for en differentieret takst, risikerer de få eksisterende tilbud enten at lukke eller se sig nødsaget til at gå på uacceptable kompromiser med kvaliteten i indsatsen. Det vil efterlade de mest udsatte målgrupper af voldsudsatte personer uden tilstrækkelig fysisk beskyttelse og socialfaglig støtte, som de efter § 109 har ret til. Det udgør en væsentlig forringelse af deres retssikkerhed. Danner anbefaler derfor et taksttillæg tilpasset forskellige specialiserede tilbud.

Behov for beskyttelse og bæredygtig støtte til alle ledsagende voldsudsatte børn

Danner er positive over intentionen om at indføre en forhøjet takst ved tre eller flere medfølgende børn. Det vil i mange tilfælde styrke krisecentrenes mulighed for at tilbyde de nødvendige rammer, så både mor og børn kan bearbejde og bryde med volden på en bæredygtig måde. Kvinder med flere medfølgende børn kræver mere fysisk plads, men det skal understreges, at fysisk plads ikke kun handler om en seng at sove i. Det handler også om plads til at reagere på og bearbejde personlige traumer - og med dét følger en nødvendig normering. Vi er derfor bekymrede for, at modellen ikke i tilstrækkelig grad tilgodeser situationer, hvor kvinder har få, men ældre børn, eller hvor børnene har særlige behov. I disse tilfælde kan der ligeledes være brug for en højere takst for at sikre både fysisk sikkerhed og en kvalificeret, voldsfaglig indsats. Større børn har ofte behov

8. december 2025

for individuelle ungeforløb om sikkerhedsadfærd, voldsforståelse, voldsbearbejdelse, tillid til omverdenen, normalitetsforståelse og grænsesætning – og det kræver flere ressourcer. En takstmodel, der alene baserer sig på antal børn, afspejler derfor hverken det faktiske plads- eller til tider massive støttebehov.

Når den forhøjede takst alene kan udløses ved tre eller flere børn, medfører det en reel risiko for, at borgere, hvis behov ikke kan finansieres inden for takstrammen, ikke får den støtte og beskyttelse, de har krav på. F.eks. kan en kvinde med teenagebørn have behov for to værelser for at modtage en fagligt forsvarlig indsats, som reelt hjælper hende og børnene ud af volden. Danners erfaring er, at de fysiske rammer og krisecenterets muligheder for at tilbyde teenagere en specialiseret indsats kan være afgørende for, om de reelt kan gøre brug af den massive indsats, som et krisecenterophold er. Men uden taksering af det ekstra værelse bliver det ikke muligt at levere en indsats af kvalitet, der lever op til formålet i § 109. Og samtidig ved vi, at sådanne uhensigtsmæssige situationer i høj grad øger risikoen for recidiv. Vi risikerer f.eks., at ældre børn bliver hos voldsudøveren, og at kvinden derfor tager hjem for ikke at miste kontakten til sine børn. Foruden fortsat vold øger det risikoen for, at volden eskaleres og går i arv.

For at sikre selvmøderprincippet, voldsfaglige tilbuds visitationsret og en forsvarlig kvalificeret indsats, der gavner målgruppen, anbefaler Danner derfor:

1. En differentieret takstmodel, der tager udgangspunkt i borgeren og medfølgende børns konkrete behov, og det dertilhørende nødvendige antal værelser og normering.
2. Tillægstakster for specialiserede tilbud, der løser særligt komplekse opgaver.
3. At tilbud, der hører under selvmøderprincippet gøres non-profit, så vi sikrer, at offentlige takstmidler går til udsatte borgere.
4. Et tilsyn, der fokuserer på kvalitet og faglig udvikling fremfor udelukkende på risiko.

I er meget velkomne til at kontakte krisecenterleder Susanne Lamhauge på sml@danner.dk eller +45 30 78 58 55 hvis I har spørgsmål eller ønsker uddybning.

Med venlig hilsen

Mette Marie Yde, direktør